

Brüsszel, 2025. november 19.
(OR. en)

15639/25

Intézményközi referenciaszám:
2025/0366 (NLE)

ANTIDISCRIM 109
COCON 68
COHOM 168
COPEN 353
DROIPEN 140
EDUC 456
FREMP 341
JAI 1720
MIGR 433
SOC 783
STATIS 89

FEDŐLAP

Küldi: az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Címzett: Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára

Tárgy: Javaslat
A TANÁCS HATÁROZATA
az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye Résztes Felei Bizottságában annak 19. ülésén a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében bizonyos résztes feleknek címzett, az egyezmény általuk történő végrehajtásáról szóló ajánlásokkal és következtetésekkel kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspont meghatározásáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a következő dokumentumot: COM(2025) 712 final.

Melléklet: COM(2025) 712 final

Brüsszel, 2025.11.19.
COM(2025) 712 final

2025/0366 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye Részes Felei Bizottságában annak 19. ülésén a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében bizonyos részes feleknek címzett, az egyezmény általuk történő végrehajtásáról szóló ajánlásokkal és következtetésekkel kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspont meghatározásáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT TÁRGYA

E javaslat tárgya az Unió által az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye (a továbbiakban: isztambuli egyezmény vagy egyezmény) Részes Felei Bizottságának 2025. december 11-i 19. ülésén az egyezmény végrehajtásáról szóló, kilenc részes félnek címzett nyolc ajánlástervezet és egy következtetéstervezet tervezett elfogadásával kapcsolatban képviselendő álláspont meghatározásáról szóló határozat.

2. A JAVASLAT HÁTTERE

2.1. Az isztambuli egyezmény

Az isztambuli egyezmény átfogó és harmonizált szabályrendszert hoz létre a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzése és leküzdése érdekében Európában és azon kívül. Az egyezmény 2014. augusztus 1-jén hatályba lépett.

Az EU 2017 júniusában írta alá az egyezményt, és 2023. június 28-án két jóváhagyó okirat letétbe helyezésével lezárta a csatlakozási eljárást, aminek következtében az egyezmény 2023. október 1-jén hatályba lépett az EU számára. Az Unió a kizárólagos hatáskörébe tartozó kérdések tekintetében csatlakozott az egyezményhez, nevezetesen az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések¹, valamint a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültügyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések² tekintetében. Az egyezményt valamennyi uniós tagállam aláírta, és 22 megerősítette³.

2.2. A Részes Felek Bizottsága

A Részes Felek Bizottsága⁴ az egyezmény részes feleinek képviselőiből áll. A részes feleknek törekedniük kell arra, hogy a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzésével és leküzdésével foglalkozó, lehető legmagasabb rangú szakértőket jelöljék ki, akik ellátják a képviseletüket⁵. A Részes Felek Bizottságának feladatait az eljárási szabályzatának⁶ 1. szabálya sorolja fel. 2023. október 1-jén az EU az egyezmény részes felévé, és ezáltal a Részes Felek Bizottságának tagjává vált (az egyezmény 67. cikkének (1) bekezdése).

¹ A Tanács (EU) 2023/1075 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143. I., 2023.6.2., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² A Tanács (EU) 2023/1076 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültügyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143 I., 2023.6.2., 4. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ A megerősítések 2025. november 12-i állapota: AT (2013); BE (2016); CY (2017); DE (2017); DK (2014); IE (2019); EL (2018); ES (2014); EE (2017); FI (2015); FR (2014); HR (2018); IT (2013); LU (2018); MT (2014); NL (2015); PL (2015); PT (2013); RO (2016); SI (2015); SV (2014); LV (2023).

⁴ [A Részes Felek Bizottsága – isztambuli egyezmény: A nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépés \(coe.int\)](https://www.coe.int/en/web/committees-of-experts).

⁵ A Részes Felek Bizottságára irányadó eljárási szabályzat 2.1.b. szabálya.

⁶ A 2015. május 4-én elfogadott IC-CP(2015)2 dokumentum.

2.3. Az isztambuli egyezmény nyomkövetési mechanizmusa

Az isztambuli egyezmény, annak biztosítása érdekében, hogy a részes felek ténylegesen végrehajtsák rendelkezéseit, ellenőrző rendszert hoz létre⁷. A cél az egyezmény gyakorlati megvalósításának értékelése, valamint iránymutatás nyújtása a részes felek számára. Az ellenőrző rendszert két különálló, de egymással együttműködő szerv alkotja: egy független szakértői testület (a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépéssel foglalkozó szakértői csoport, a továbbiakban: GREVIO) és a Részes Felek Bizottsága.

A GREVIO független szakértői csoport, amelynek feladata, hogy az egyezmény 66. cikkének (1) bekezdésével összhangban országonként ellenőrizze az egyezmény végrehajtását. Az ellenőrzési eljárást az egyezmény 68. cikke határozza meg. Az egyezmény 68. cikkének (1) bekezdésével összhangban az új részes feleknek (a GREVIO által készített kérdőív alapján) jelentést kell benyújtaniuk az egyezményt átültető jogalkotási és más intézkedésekről. A GREVIO jelentést készít az érintett részes fél által az egyezmény végrehajtása érdekében hozott intézkedésekről, valamint javaslatokat és tanácsokat fogalmaz meg arra vonatkozóan, hogy az érintett részes fél hogyan kezelje a feltárt problémákat⁸.

A GREVIO jelentése alapján a Részes Felek Bizottsága az egyezmény 68. cikkének (12) bekezdésével összhangban az érintett részes félnek szóló ajánlásokat fogadhat el az egyezmény végrehajtására vonatkozóan, és az ajánlások végrehajtásával kapcsolatos válasz benyújtását illetően határidőt határozhat meg. E rendelkezés alapján a Részes Felek Bizottsága ajánlásokat fogadott el a részes felek számára, amelyek különbséget tesznek azon intézkedések között, amelyeket a részes félnek a lehető leghamarabb meg kell hoznia, előírva, hogy a részes fél három éven belül tegyen jelentést a bizottságnak, valamint azon intézkedések között, amelyek – bár fontosak – nem ugyanolyan szintű sürgőséggel bírnak. A hároméves időszak végén a részes félnek jelentést kell tennie a Részes Felek Bizottsága részére a neki címzett ajánlások végrehajtása terén elért előrehaladásról. Ezen információk, valamint a kapott további információk alapján a bizottság titkársága⁹ elkészíti a felülvizsgálat alatt álló felekre vonatkozó ajánlások végrehajtásáról szóló következtetéseket, amelyeket a Részes Felek Bizottsága fogad el.

Mivel szinte valamennyi részes fél esetében lezárult a kezdeti értékelési eljárás, a GREVIO 2022 végén úgy határozott, hogy az értékelés következő szakaszába lép. Az egyezmény 68. cikkének (3) bekezdése értelmében a GREVIO kezdeti értékelést követő értékelési eljárásait körökre (a továbbiakban: tematikus értékelési körök) kell bontani. Az első tematikus értékelési kör címe „A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén”, és 2023-tól 2031-ig tart. Míg a kezdeti értékelés az isztambuli egyezmény mintegy 60 cikkére terjedt ki, az új tematikus értékelési eljárás 20 cikkel foglalkozik, nevezetesen a 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. és 56. cikkel. Ezek a cikkek normákat határoznak meg a bűnüldöző hatóságokra, a büntető igazságszolgáltatás szereplőire, az áldozatoknak nyújtott általános támogató szolgálatokra és szakszolgálatokra, valamint az áldozatközpontú általános megközelítésre vonatkozóan. A cél e területek mélyrehatóbb értékelése, az egyes cikkek keretében elért eredményekre összpontosítva. A Részes Felek Bizottsága 2024. decemberi ülésén határozatot fogadott el a Részes Felek Bizottsága által a

⁷ Az isztambuli egyezmény 1. cikkének (2) bekezdése.

⁸ Az isztambuli egyezmény 68. cikkének (10) bekezdése.

⁹ A végrehajtás és a jelentés felügyeletére vonatkozó alkalmazandó eljárást „A részes feleknek címzett ajánlások végrehajtásának felügyeletére vonatkozó keret” („Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties”) c. dokumentum ismerteti, amelyet a Részes Felek Bizottsága 2021. április 13-án fogadott el, IC-CP/Inf(2021)2.

GREVIO első tematikus értékelési körének részeként elfogadott jelentésekre tekintettel elfogadandó ajánlásokról¹⁰.

A Résztes Felek Bizottságának eddigi gyakorlata az volt, hogy konszenzuson alapuló ajánlásokat és következtetéseket fogad el ülésein, amelyeket a résztes felek legalább egyharmadának, a Résztes Felek Bizottsága elnökének vagy a főtitkárnak a kérésére¹¹ hívnak össze, általában évente kétszer.

2.4. A Résztes Felek Bizottságának tervezett jogi aktusai

2025. december 11-i 19. ülésén a Résztes Felek Bizottsága várhatóan nyolc ajánlástervezetet (egyet a kezdeti értékelési eljárás alapján, hetet pedig az első tematikus értékelési kör alapján), valamint egy következtetést (a továbbiakban: ajánlástervezetek és következtetéstervezetek, együttesen: tervezett jogi aktusok) fogad el, melyek a következők:

1. Ajánlás az isztambuli egyezmény Egyesült Királyság általi végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)22prov dokumentumban);
2. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Andorra (megtalálható az IC-CP(2025)23prov dokumentumban);
3. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Belgium (megtalálható az IC-CP(2025)24revprov dokumentumban);
4. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Franciaország (megtalálható az IC-CP(2025)25prov dokumentumban);
5. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Olaszország (megtalálható az IC-CP(2025)26prov dokumentumban);
6. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Hollandia (megtalálható az IC-CP(2025)27prov dokumentumban);
7. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Portugália [IC-CP(2025)28-prov];
8. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Szerbia (megtalálható az IC-CP(2025)29prov dokumentumban); valamint
9. Következtetések a Résztes Felek Bizottsága által Lengyelország tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)30prov dokumentumban).

3. AZ UNIÓ ÁLTAL KÉPVISELENDŐ ÁLLÁSPONT

A tervezett jogi aktusok témája az egyezmény rendelkezéseinek végrehajtása, amelyek olyan, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos kérdéseket foglalnak magukban, mint az áldozatok védelmével, a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak

¹⁰ Az IC-CP(2024)10 rev. dokumentumban található.

¹¹ Az egyezmény 67. cikkének (2) bekezdése.

áldozatainak támogatásával kapcsolatos kérdések, valamint a menedékjoggal és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos rendelkezések végrehajtása. Ezek a kérdések az uniós vívmányok, különösen a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló irányelv¹², az áldozatok jogairól szóló irányelv¹³, a menekültügyi eljárásokról szóló rendelet¹⁴, a befogadási feltételekről szóló irányelv¹⁵ és a családegyesítési irányelv¹⁶ hatálya alá tartoznak. Ezek az EU kizárólagos hatáskörébe tartoznak, amennyiben az egyezmény vonatkozó rendelkezései az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 3. cikkének (2) bekezdése értelmében közös szabályokat érinthetnek, vagy megváltoztathatják azok alkalmazási körét. Helyénvaló meghatározni az Unió által a részes felek ülésén a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében képviselendő álláspontot, mivel a tervezett jogi aktusok meghatározó módon befolyásolhatják az uniós szabályozás tartalmát, mivel a jövőben befolyásolhatják az egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek értelmezését.

Az uniós hatáskörbe tartozó kérdésekre vonatkozó ajánlás- és következtetéstervezetek összhangban állnak a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés, a menekültügy és a visszaküldés tilalma területére vonatkozó uniós célkitűzésekkel és szakpolitikákkal, és nem vetnek fel aggályokat az uniós joggal kapcsolatban. Ezért javasolt, hogy az Unió ne emeljen kifogást az ajánlás- és a következtetéstervezeteknek a Részes Felek Bizottsága 19. ülésén történő elfogadása ellen.

4. JOGALAP

4.1. Eljárási jogalap

4.1.1. Alapelvek

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 218. cikkének (9) bekezdése határozatok elfogadásáról rendelkezik „a megállapodásokkal létrehozott szervezetben az Unió által képviselendő álláspontok kialakítására vonatkozóan, amennyiben az ilyen szervnek joghatással bíró jogi aktust kell elfogadnia, kivéve a megállapodás intézményi kereteit kiegészítő vagy módosító jogi aktusokat”.

A „joghatással bíró jogi aktus” fogalmába beletartoznak a nemzetközi jognak a kérdéses szervet szabályozó szabályai szerint joghatással bíró jogi aktusok. Ezenfelül a fogalom magában foglalja azokat az eszközöket is, melyek a nemzetközi jog szerint nem bírnak

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1385 irányelve (2024. május 14.) a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről (HL L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/29/EU irányelve (2012. október 25.) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 315, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1348 rendelete az Unión belüli nemzetközi védelem iránti közös eljárás létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1346 irányelve (2024. május 14.) a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

¹⁶ A Tanács 2003/86/EK irányelve (2003. szeptember 22.) a családegyesítési jogról (HL L 251., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

kötelező erővel, de „meghatározó módon befolyásolják az uniós jogalkotó által [...] elfogadott szabályozás tartalmát”¹⁷.

4.1.2. *A jelen esetre történő alkalmazás*

A Részes Felek Bizottsága az isztambuli egyezmény által létrehozott szerv. A Részes Felek Bizottsága által elfogadandó tervezett jogi aktus joghatással bíró jogi aktus. A tervezett jogi aktusok meghatározó módon befolyásolhatják az uniós jog tartalmát, mivel a jövőben hatást gyakorolhatnak az isztambuli egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek értelmezésére. Ezért a javasolt határozat eljárási jogalapja az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése.

4.2. Anyagi jogalap

4.2.1. *Alapelvek*

Az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozat anyagi jogalapja elsősorban azon tervezett jogi aktus célkitűzésétől és tartalmától függ, amellyel kapcsolatban az Unió által képviselendő álláspont meghatározásra kerül. Amennyiben a tervezett jogi aktus kettős célkitűzést követ, vagy két összetevőből áll, és ezek egyike elsődlegesként vagy döntő jellegüként azonosítható, míg a másik pusztán járulékos jellegű, az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozatot egyetlen jogalapra, azaz az elsődleges, illetve döntő jellegű célkitűzés vagy összetevő által megkövetelt jogalapra kell alapítani.

Valamely, egyidejűleg több cél elérésére irányuló vagy több elválaszthatatlan és egymáshoz viszonyítva nem járulékos jellegű összetevőt magában foglaló tervezett jogi aktus esetében az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozat anyagi jogalapját kivételesen a különböző vonatkozó jogalapok fogják képezni.

4.2.2. *A jelen esetre történő alkalmazás*

Ami az anyagi jogalapot illeti, az Unió a kizárólagos hatáskörébe tartozó kérdések tekintetében csatlakozott az isztambuli egyezményhez, nevezetesen az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések¹⁸, valamint a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések¹⁹ tekintetében. Az Uniónak az isztambuli egyezményhez való csatlakozására két külön tanácsi határozat vonatkozik, annak érdekében, hogy figyelembe vegyék Dánia és Írország különleges helyzetét, tekintettel az EUMSZ V. címére. Következésképpen az Unió által a Részes Felek Bizottságában képviselendő álláspont meghatározásáról szóló határozatot is két határozatra kell bontani, amennyiben a vonatkozó ajánlások vagy következtetések mindkét kérdést érintik.

A tervezett jogi aktusok a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés (az EUMSZ 82. cikkének (2) bekezdése és 84. cikke), valamint a menekültügy és a visszaküldés tilalma (az EUMSZ 78. cikkének (2) bekezdése) területére vonatkozó célkitűzéseket és

¹⁷ A Bíróság 2014. október 7-i ítélete, Németország kontra Tanács, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64. pont.

¹⁸ A Tanács (EU) 2023/1075 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőekkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143. I., 2023.6.2., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁹ A Tanács (EU) 2023/1076 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőekkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143 I., 2023.6.2., 4. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

elemeket foglalnak magukban. Ezek elválaszthatatlanok és egymáshoz viszonyítva nem járulékos jellegűek. Ezért a javasolt határozat anyagi jogalapja a következő rendelkezésekből áll: az EUMSZ 78. cikkének (2) bekezdése, 82. cikkének (2) bekezdése és 84. cikke.

4.3. Következtetés

A javasolt határozat jogalapja ezért az EUMSZ 78. cikkének (2) bekezdése, 82. cikkének (2) bekezdése és 84. cikke, összefüggésben az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdésével.

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye Részes Felei Bizottságában annak 19. ülésén a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében bizonyos részes feleknek címzett, az egyezmény általuk történő végrehajtásáról szóló ajánlásokkal és következtetésekkel kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspont meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (2) bekezdésére, 82. cikke (2) bekezdésére és 84. cikkére, összefüggésben annak 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Unió az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményét (a továbbiakban: az egyezmény) – az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében – az (EU) 2023/1075 tanácsi határozat²⁰ révén, és – a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében, amennyiben az ilyen kérdések az Unió kizárólagos hatáskörébe tartoznak – az (EU) 2023/1076 tanácsi határozat²¹ révén megkötötte, és az egyezmény az Unió tekintetében 2023. október 1-jén hatályba lépett.
- (2) Az egyezmény 66. cikkének (1) bekezdése alapján a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépés szakértői csoportjának (a továbbiakban: GREVIO) kell nyomon követnie az egyezménynek az egyezmény részes felei (a továbbiakban: a részes felek) általi végrehajtását. Az egyezmény 68. cikkének (11) bekezdése szerint a GREVIO-nak jelentést és következtetéseket kell elfogadnia az érintett részes fél által az egyezmény rendelkezéseinek végrehajtása érdekében hozott intézkedésekről.

²⁰ A Tanács (EU) 2023/1075 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143 I., 2023.6.2., 1. o.), [a Tanács \(EU\) 2023/1075 határozata – HU – EUR-Lex](#).

²¹ A Tanács (EU) 2023/1076 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143. I., 2023.6.2., 4. o.), [a Tanács \(EU\) 2023/1076 határozata – HU – EUR-Lex](#).

- (3) A Részes Felek Bizottsága (a továbbiakban: a bizottság) – az egyezmény 68. cikkének (12) bekezdésével összhangban – a GREVIO jelentése és következtetései alapján az érintett részes félnek szóló ajánlásokat fogadhat el. Az ilyen ajánlásoknak különbséget kell tenniük azon intézkedések között, amelyeket a lehető leghamarabb meg kell hozni, előírva, hogy három éven belül jelentést kell tenni a bizottság számára az e tekintetben tett lépésekről, valamint azon intézkedések között, amelyek – bár fontosak – nem ugyanolyan szintű sürgőséggel bírnak. Az említett hároméves időszak végén az érintett részes félnek jelentést kell tennie a bizottság számára az egyezmény tíz konkrét területén meghozott intézkedésekről. Az említett információk, valamint a bármilyen további kapott információ alapján a bizottság elfogadja a bizottság titkársága által előkészített következtetéseket az ajánlások végrehajtásáról.
- (4) Az egyezmény 68. cikkének (3) bekezdése értelmében a GREVIO kezdeti értékelését követő értékelési eljárásokat körökre (a továbbiakban: tematikus értékelési körök) kell bontani. Az első tematikus értékelési kör címe „A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén”, és az az egyezmény 20 cikkével foglalkozik, nevezetesen a 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. és 56. cikkkel. A bizottság a 2024. december 17-én tartott 17. ülésén határozatot fogadott el a Részes Felek Bizottsága által a GREVIO-nak az első tematikus értékelési kör részeként elfogadott jelentéseire tekintettel elfogadandó ajánlásokról, amely ajánlásokat az IC-CP(2024)10 rev dokumentum tartalmazza.
- (5) A bizottság a 2025. december 11-i 19. ülésén várhatóan elfogadja az egyezmény kilenc részes fél általi végrehajtására vonatkozóan az alábbi ajánlástervezeteket (egyet a kezdeti értékelési eljárás alapján, hetet pedig az első tematikus értékelési kör alapján) és következtetéstervezeteket (a továbbiakban: ajánlástervezetek és következtetéstervezetek, együttesen: tervezett jogi aktusok):
1. Ajánlás az isztambuli egyezmény Egyesült Királyság általi végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)22prov dokumentumban);
 2. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Andorra (megtalálható az IC-CP(2025)23prov dokumentumban);
 3. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Belgium (megtalálható az IC-CP(2025)24revprov dokumentumban);
 4. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Franciaország (megtalálható az IC-CP(2025)25prov dokumentumban);
 5. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Olaszország (megtalálható az IC-CP(2025)26prov dokumentumban);
 6. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Hollandia (megtalálható az IC-CP(2025)27prov dokumentumban);
 7. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Portugália (megtalálható az IC-CP(2025)28prov dokumentumban);

8. Ajánlások –A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Szerbia (megtalálható az IC-CP(2025)29prov dokumentumban); valamint
9. Következtetések a Részös Felek Bizottsága által Lengyelország tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)30prov dokumentumban).
- (6) A tervezett jogi aktusok az egyezmény büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtására vonatkoznak, így például a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak áldozatainak védelmével és támogatásával kapcsolatos kérdésekre. Az ajánlás- és következtetéstervezetek az egyezmény menekültügyre és visszaküldés tilalmára vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtására is vonatkoznak. Az említett kérdések az uniós vívmányok, különösen a 2003/86/EK tanácsi irányelv²², a 2012/29/EU²³, az (EU) 2024/1346²⁴, és az (EU) 2024/1385 európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁵, valamint az (EU) 2024/1348 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁶ hatálya alá tartoznak. A tervezett jogi aktusok joghatással fognak bírni, mivel meghatározó módon befolyásolhatják az uniós jog tartalmát, amennyiben a jövőben befolyásolhatják az egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek értelmezését. Ezért helyénvaló meghatározni az Unió által a bizottságban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében képviselendő álláspontot.
- (7) Meg kell jegyezni, hogy az egyezmény bizonyos cikkeivel kapcsolatos ajánlások csak részben tartoznak az Unió hatáskörébe. E cikkek tekintetében ez a határozat nem sértheti a tagállamok hatáskörét, különös tekintettel a következőkre: ami az egyezmény 49. és 50. cikkére vonatkozó ajánlásokat illeti, ez a határozat nem sértheti a tagállamoknak az igazságszolgáltatási rendszereik belső szervezésére és igazgatására vonatkozó hatáskörét; ami az egyezmény 11. és 20. cikkére vonatkozó ajánlásokat illeti, ez a határozat nem sértheti a tagállamoknak az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás megszervezésére és biztosítására vonatkozó hatáskörét; ami az egyezmény 14. cikkére vonatkozó ajánlásokat illeti, ez a határozat nem sértheti a tagállamoknak az oktatás tartalmára és az oktatási rendszerek megszervezésére vonatkozó hatáskörét, az egyezmény 31. cikkére vonatkozó ajánlások tekintetében pedig e határozat nem sértheti a tagállamoknak a családjog területére vonatkozó hatáskörét.

²² A Tanács 2003/86/EK irányelve (2003. szeptember 22.) a családegyesítési jogról (HL L 251., 2003.10.3., 12. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/29/EU irányelve (2012. október 25.) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 315., 2012.11.14., 57. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1346 irányelve (2024. május 14.) a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1385 irányelve (2024. május 14.) a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről (HL L, 2024/1385, 2024.5.24., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1348 rendelete (2024. május 14.) az Unión belüli nemzetközi védelem iránti közös eljárás létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (8) Az Egyesült Királyság esetében az egyezmény Egyesült Királyság általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezet többek között a következőket írja elő: össze kell hangolni a meglévő jogi fogalommeghatározásokat az egyezménnyel (az egyezmény 3. cikke); biztosítani kell, hogy az isztambuli egyezmény rendelkezéseit megkülönböztetés nélkül hajtsák végre, és integrálják az interszekcionális megkülönböztetésnek kitett nők szempontjait és szükségleteit a szakpolitikákba (az egyezmény 4. cikke); biztosítani kell a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemre irányuló valamennyi politika számára a megfelelő és fenntartható pénzügyi forrásokat, valamint az érintett civil társadalmi szervezetek fenntartható finanszírozását (az egyezmény 8. cikke); meg kell erősíteni a civil társadalmi szervezetek elismerését és támogatását (az egyezmény 9. cikke); fel kell ruházni a nemzeti koordináló szerveket a szükséges megbízatással és hatáskörökkel, továbbá biztosítani kell a nők elleni erőszak valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére irányuló szakpolitikák és intézkedések koordinációját és végrehajtását, valamint azoknak a vonatkozó adatokkal alátámasztott független nyomon követését és értékelését (az egyezmény 10. cikke); harmonizálni kell az adatgyűjtési rendszereket és biztosítani kell a nők elleni erőszakra vonatkozó, lebontott adatok szisztematikus gyűjtését (az egyezmény 11. cikke); képzést kell biztosítani az érintett szakemberek számára arról, hogy miként reagáljanak megfelelően a nők elleni erőszakra és hogyan vizsgálják ki azt (az egyezmény 15. cikke); el kell hárítani az általános támogató szolgáltatások hozzáférését gátló akadályokat (az egyezmény 20. cikke); megfelelő személyzettel és erőforrásokkal ellátott segítő szakszolgálatokat kell biztosítani valamennyi áldozat számára, valamint növelni kell a nők elleni erőszak és a kapcsolati erőszak áldozatai számára létrehozott menedékhelyek számát és kapacitását (az egyezmény 22. és 23. cikke); biztosítani kell, hogy a gyermek elleni erőszak súlyosító körülménynek minősüljön, függetlenül az elkövető és a gyermek közötti kapcsolattól (az egyezmény 46. cikke); csökkenteni kell a másodlagos viktimizációt annak biztosításával, hogy a nők elleni erőszakos cselekményeket kivizsgáló és büntetőeljárás alá vonó személyek megfelelő szakértelemmel rendelkezzenek ezekben az ügyekben, és biztosítani kell az ügyek késedelem nélküli hatékony kezelését (az egyezmény 50. cikke); szükség esetén biztosítani kell a sürgős eltávolítási határozatok bevezetését és végrehajtását (az egyezmény 52. cikke); valamint biztosítani kell a megfelelő és biztonságos elhelyezéshez való hozzáférést minden nő és lány számára a menekültügyi eljárás során, továbbá biztosítani kell a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő normákat a befogadó létesítményekben (az egyezmény 60. cikke). Mivel az említett kérdésekre vonatkozó ajánlástervezet összhangban van a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés, a menekültügy és a visszaküldés tilalmának területére vonatkozó uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vet fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.
- (9) Andorra esetében az egyezmény Andorra általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezet a következőket írja elő: ki kell dolgozni egy hosszú távú, átfogó stratégiát a nőkkel szembeni erőszak minden, az egyezmény hatálya alá tartozó formájának megelőzésére és leküzdésére; biztosítani kell, hogy a nőjogi szervezeteket teljes mértékben bevonják a politikai döntéshozatalba, és részletes mutatók alapján rendszeresen értékelní kell ezeket a politikákat (7. cikk); biztosítani kell, hogy a nőjogi nem kormányzati szervezetek elegendő támogatást és időt kapjanak a rájuk bízott tevékenységek elvégzéséhez (8. cikk); továbbra is ki kell terjeszteni az isztambuli egyezmény hatálya alá tartozó erőszak valamennyi formájára vonatkozóan lebontott adatok gyűjtését, és garantálni kell, hogy teljes körű adatok álljanak rendelkezésre a nők elleni erőszakkal és a kapcsolati erőszakkal kapcsolatos bírósági határozatokról

(11. cikk); ki kell terjeszteni a kapcsolati erőszak megelőzésére irányuló kampányokat az isztambuli egyezmény hatálya alá tartozó minden erőszakformára (az egyezmény 12. cikke); biztosítani kell az elegendő emberi erőforrást és az elkövetőknek szóló programokon dolgozó szakemberek megfelelő képzését, minimumszabályokat kell kidolgozni és külön programot kell bevezetni a szexuális erőszak elkövetői számára (16. cikk); biztosítani kell, hogy a segítő szakszolgálatok megfeleljenek az áldozatok szükségleteinek, és hogy a migráns, a menekült és a menedékkérő nők teljes mértékben hozzáférjenek ezekhez a szolgáltatásokhoz (22. és 60. cikk); erőfeszítéseket kell tenni a rendőrségi műveletek javítására oly módon, hogy azok során figyelembe vegyék a nők elleni erőszaknak az isztambuli egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formáját, és fel kell hívni az érintett szakemberek figyelmét e szempontokra (az egyezmény 49. és 50. cikke); intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy valamennyi érdekelt fél végezzen kockázatértékelést az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi erőszakformára vonatkozóan, és ezt rendszeresen meg kell ismételni (51. cikk); biztosítani kell, hogy azonnali veszély esetén haladéktalanul ki lehessen adni a sürgős eltávolítási határozatokat, és olyan egyértelmű jogi keretet kell létrehozni, amely garantálja a sürgős eltávolítási határozatok megfelelő kezelését (52. cikk); valamint biztosítani kell, hogy az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi erőszakforma áldozatai védelmi határozatokban részesülhessenek, és hogy a jogsértéseket szankcionálják (53. cikk). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés, a menekültügy és a visszaküldés tilalmának területére vonatkozó uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (10) Belgium esetében az egyezmény Belgium általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezetek a következőket írják elő: biztosítani kell a nők elleni erőszak megelőzésével és az ellene folytatott küzdelemmel kapcsolatos politikák és intézkedések nagyobb összhangját az ország különböző szintű hatóságai között (az egyezmény 7. cikke); biztosítani kell az összegyűjtött adatok bontását és az adatgyűjtés harmonizálását (az egyezmény 11. cikke); biztosítani kell a szexuális kapcsolatokban az önkéntes beleegyezés fogalmával kapcsolatos ismeretek átadását (az egyezmény 14. cikke); be kell vezetni az alap- és továbbképzést a bűnüldöző szervek tagjai és valamennyi érintett egészségügyi szakember számára, valamint el kell fogadni és terjeszteni kell a képzésekre vonatkozó minőségi előírásokat (az egyezmény 15. cikke); fokozni kell a megfelelő intézkedések révén az erőszak áldozatává vált nők felépülésének és gazdasági függetlenségének támogatását, és szabványosított gondozási útvonalakat kell bevezetni az egészségügyi ágazatban az áldozatok azonosításának és a megfelelő támogatási szolgáltatásokhoz való átirányításának biztosítása érdekében (az egyezmény 20. cikke); növelni kell a kizárólag nők számára fenntartott menedékhelyek számát és kapacitását, és biztosítani kell, hogy azok igénybevételi díjai ne akadályozzák a menedékhelyekhez való hozzáférést, és létre kell hozni egy állami szintű segélyvonalat, amely egyedüli kapcsolattartó pontként szolgál valamennyi áldozat számára (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell, hogy a felügyelt láthatási lehetőségek garantálják a gyermekek és édesanyjuk biztonságát, és segítsenek elkerülni a másodlagos viktimizációt (az egyezmény 31. cikke); biztosítani kell a hatékonyságot, hogy az ügyészség prioritásként kezelje ezeket az eseteket, és nemi alapú és áldozatközpontú értelmezést alkalmazzon a nők elleni erőszakra vonatkozóan, biztosítani kell, hogy hatékony biztosítékok álljanak rendelkezésre a közvetítés nem megfelelő alkalmazásának

megelőzésére, és intézkedéseket kell hozni a nők elleni erőszak valamennyi esetére adott igazságügyi válaszlépések közötti egyenlőtlenségek elkerülése érdekében (az egyezmény 49. és 50. cikke); fel kell számolni a sürgős eltávolítási, védelmi határozatok és távoltartási végzések alkalmazása előtt álló akadályokat, biztosítani kell, hogy az ilyen határozatok minden áldozat számára rendelkezésre álljanak és hozzáférhetőek legyenek, és hogy azokat más eljárásoktól függetlenül lehessen kérelmezni (az egyezmény 52. és 53. cikke); továbbá értékelni kell a meglévő védelmi intézkedések végrehajtását, és biztosítani kell, hogy az egyezmény hatálya alá tartozó erőszak valamennyi formájának áldozataira vonatkozó összes hatályos intézkedést végrehajtsák a gyakorlatban (az egyezmény 56. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területére vonatkozó uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (11) Franciaország esetében az egyezmény Franciaország általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezetek többek között a következőket írják elő: ki kell dolgozni egy hosszú távú, átfogó stratégiát a nőkkel szembeni erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére, biztosítani kell, hogy megfelelő forrásokat különítsenek el a nőkkel szembeni erőszak megelőzésére és leküzdésére irányuló politikákat koordináló szerv számára; biztosítani kell, hogy a nőjogi egyesületeket teljes mértékben bevonják a politikai döntéshozatalba, és e politikákat előre meghatározott mutatók alapján rendszeresen értékeljék (az egyezmény 3. és 7. cikke); folytatni kell a nők elleni erőszak valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére irányuló szakpolitikák megfelelő finanszírozásának biztosítására irányuló erőfeszítéseket, és garantálni kell, hogy a nőjogi szervezetek elegendő és stabil pénzügyi forrással rendelkezzenek munkájuk elvégzéséhez (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell az igazságügyi szolgálatok által összegyűjtött adatok bontását (az egyezmény 11. cikke); fokozni kell az elsődleges megelőzésre irányuló erőfeszítéseket, és értékelni kell az intézkedések hatását (az egyezmény 12. cikke); biztosítani kell, hogy az áldozatokkal és az elkövetőkkel kapcsolatba kerülő valamennyi szakember képzésben részesüljön a nők elleni erőszak valamennyi formájáról, és ezt a képzést értékelni kell (az egyezmény 15. cikke); minimumszabályokat kell elfogadni és végrehajtani az erőszak elkövetőire irányuló programokra vonatkozóan, valamint értékelni kell e programok hatását (az egyezmény 16. cikke); biztosítani kell, hogy az egész országban hozzanak létre koordinációs testületeket, és hogy a női áldozatok támogatására létrehozott új egyablakos rendszerekbe valamennyi érintett testületet bevonják (az egyezmény 18. cikke); biztosítani kell, hogy az erőszak valamennyi női áldozata hozzáférjen az igazságügyi szakértői vizsgálathoz és lehetséges legyen számukra a bizonyítékok megőrzése, valamint további intézkedéseket kell hozni a fogyatékossgal élő nők elleni erőszak megelőzése és leküzdése érdekében (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell, hogy az egész országban rendelkezésre álljon szakértői támogatás, többek között az erőszak női áldozatai és a menedékhelyeken tartózkodó gyermekeik számára, és biztosítani kell, hogy az ilyen szolgálatok reagáljanak a nők elleni erőszak digitális dimenziójára (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell az orvosi ellátást, a traumakezelést, az igazságügyi szakértői vizsgálatokat és pszichológiai segítségnyújtást a szexuális erőszak áldozatai számára (az egyezmény 25. cikke); biztosítani kell az áldozatok és gyermekeik biztonságát a felügyeleti és láthatási jogokról való döntés során a polgári és büntetőbírók közötti együttműködés megerősítésére irányuló intézkedések alkalmazásának kiterjesztése révén, valamint azt is, hogy elegendő létesítmény álljon

rendelkezésre a felügyelt kapcsolattartáshoz (az egyezmény 31. cikke); meg kell erősíteni az annak érdekében hozott intézkedéseket, hogy ösztönözzék az isztambuli egyezmény hatálya alá tartozó erőszak valamennyi formájának női áldozatait az ilyen erőszak bejelentésére, és biztosítani kell a megfelelő befogadási és támogatási szolgáltatásokat; intézkedéseket kell hozni annak biztosítása érdekében, hogy több szexuális erőszakkal kapcsolatos ügy kerüljön a büntetőeljárás szakaszába, és folytatni kell a nők elleni erőszak valamennyi formájára való megfelelő igazságügyi reagálás biztosítására irányuló erőfeszítéseket (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell, hogy a nők elleni erőszak valamennyi esetében rendszeresen végezzenek kockázatértékelést (az egyezmény 51. cikke); egyre nagyobb mértékben kell alkalmazni a védelmi határozatokat, és biztosítani kell a jogsértések szankcionálását (az egyezmény 53. cikke); valamint korlátozni kell a másodlagos viktimizációt, amelynek az erőszak női áldozatai ki lehetnek téve az eljárás során (az egyezmény 56. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területére vonatkozó uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (12) Olaszország esetében az egyezmény Olaszország általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezetek többek között a következőket írják elő: be kell vezetni a kapcsolati erőszak és a nők elleni erőszak 3. cikkel összhangban lévő fogalommeghatározásait e fogalmak közös használatának biztosítása érdekében (az egyezmény 3. cikke), biztosítani kell, hogy a nők elleni erőszakra vonatkozó nemzeti cselekvési terv a nők elleni erőszak valamennyi formájával foglalkozzon, és azt ütemterv, pénzügyi források és az előrehaladás mérésére szolgáló mutatók támogassák; biztosítani kell a civil társadalommal folytatott hatékony konzultációt, és jobban össze kell hangolni a vonatkozó szakpolitikák végrehajtását (az egyezmény 7. cikke); biztosítani kell a fenntartható és hosszú távú finanszírozást a nőkkel szembeni erőszak megelőzésére és leküzdésére irányuló valamennyi szakpolitika és intézkedés számára, valamint elegendő és fenntartható finanszírozást kell biztosítani a menedékhelyek számára (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell, hogy valamennyi érdekelt fél gyűjtse és lebontsa az adatokat, valamint az adatgyűjtés harmonizálását (az egyezmény 11. cikke); biztosítani kell a szexuális kapcsolatban az önkéntes beleegyezés fogalmával kapcsolatos ismeretek átadását (az egyezmény 14. cikke); be kell vezetni az alap- és továbbképzést valamennyi érintett szakember számára a nők elleni erőszak valamennyi formájáról (az egyezmény 15. cikke); növelni kell a menedékhelyek számát és kapacitását megfelelő földrajzi eloszlásban, és szállást kell biztosítani valamennyi áldozat számára, továbbá garantálni kell, hogy a női nemi szervek megcsonkításának áldozatai hozzáférjenek a segélyvonalhoz, és biztosítani kell, hogy a kapcsolati erőszaknak vagy a nőkkel szembeni erőszak egyéb formáinak kitett gyermekeknek nyújtott pszichológiai tanácsadáshoz ne legyen szükség mindkét szülő jóváhagyására (az egyezmény 22., 23., 24. és 26. cikke); biztonságos helyiségeket kell biztosítani a felügyelt kapcsolattartáshoz a kapcsolati erőszakra kiképzett szakemberek támogatásával (31. cikk); biztosítani kell, hogy az isztambuli egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények esetében a helyreállító igazságszolgáltatási szolgáltatásokat körültekintően alkalmazzák, és azok az áldozat szabad és tájékoztatáson alapuló beleegyezésén alapuljanak (az egyezmény 48. cikke); biztosítani kell, hogy a bűnüldöző hatóságok időben és megfelelő módon reagáljanak a nők elleni erőszak valamennyi formájával kapcsolatos bejelentésekre, valamint hogy ilyen esetekben hatékony nyomozást és büntetőeljárást folytassanak (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell a szisztematikus kockázatértékeléseket a nők elleni erőszak valamennyi

formájának áldozatai számára, amelyek kézikönyveken és iránymutatásokon alapulnak, és foglalkozni kell annak szükségességével, hogy a gyermekek és az őket érintő egyéni kockázatok is az értékelés tárgyát képezzék (az egyezmény 51. cikke); valamint biztosítani kell, hogy szükség esetén a gyakorlatban is kiadják a sürgős eltávolítási határozatokat, nyomon kövessék a végzéseket, és jogsértés esetén reagáljanak, továbbá hogy a gyermekeket bevonják az eltávolítási határozatok és távollattartási végzések hatálya alá (az egyezmény 52. és 53. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területére vonatkozó uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (13) Hollandia esetében az egyezmény Hollandia általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezetek többek között a következőket írják elő: biztosítani kell, hogy a szakpolitikai dokumentumokban szereplő fogalommeghatározások tükrözzék azt a tényt, hogy a kapcsolati erőszak aránytalanul sújtja a nőket, és össze kell hangolni a jogszabályokban szereplő fogalommeghatározásokat az isztambuli egyezmény 3b. cikkével (az egyezmény 3. cikke); biztosítani kell a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzésével és az ellenük folytatott küzdelemmel kapcsolatban hozott szakpolitikák és intézkedések összehangolását, valamint azt, hogy azok kiterjedjenek a nőkkel szembeni erőszaknak az isztambuli egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájára, koordináló szereppel kell felruházni a teljes mértékben intézményesített, egyértelmű megbízatással, hatáskörökkel és szükséges erőforrásokkal rendelkező szervezeteket, és biztosítani kell a nem kormányzati szervezetek bevonását a szakpolitikai döntéshozatalba (az egyezmény 7. cikke); megfelelő és fenntartható finanszírozást kell bevezetni a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak valamennyi formájára vonatkozó szakpolitikák és intézkedések céljára, és megfelelő és fenntartható finanszírozást kell biztosítani a nőjogi szervezetek számára (az egyezmény 8. cikke); ki kell igazítani az adatkategóriákat az igazságügyi ágazat és a bűnüldöző hatóságok általi felhasználás céljából, valamint biztosítani kell a bontást (az egyezmény 11. cikke); fokozni kell a nők elleni erőszak áldozataival foglalkozó valamennyi szakember képzését az isztambuli egyezmény hatálya alá tartozó erőszak valamennyi formájával kapcsolatban, a nőjogi szervezetek szakértelmére támaszkodva (az egyezmény 15. cikke); fokozni kell az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy növeljék a menedékhelyek számát és kapacitását, valamint azon képességüket, hogy megfeleljenek az interszekcionális megkülönböztetésnek kitett nők szükségleteinek (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell a hatékony nyomozást és büntetőeljárást a nők elleni erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó eseteiben, valamint intézkedéseket kell hozni a női áldozatok – köztük az interszekcionális megkülönböztetés kockázatának kitett nők – bejelentésre való ösztönzése érdekében (az egyezmény 49. és 50. cikke); a többszereplős reagálás részeként intézkedéseket kell hozni a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő kockázatelemzések biztosítására a kapcsolati erőszak és a nők elleni erőszak egyéb formái esetében (az egyezmény 51. cikke); valamint az egyezménnyel összhangban felül kell vizsgálni és ki kell bővíteni a távollattartási végzések és a sürgős eltávolítási határozatok rendszerét annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok közvetlen veszély esetén azonnal kiadhassanak ilyen határozatokat (az egyezmény 52. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területére vonatkozó uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (14) Portugália esetében az egyezmény Portugália általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezetek többek között a következőket írják elő: biztosítani kell a nemzeti stratégiák és cselekvési tervek végrehajtásához a megfelelő pénzügyi forrásokat, valamint a nőjogi szervezetek fenntartható finanszírozását (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell az alap- és továbbképzést a bírói kar tagjai számára a nőkkel szembeni erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájával kapcsolatban, valamint azt, hogy minden érintett szakember folyamatos képzésben részesüljön a nőkkel szembeni erőszakról (az egyezmény 15. cikke); biztosítani kell, hogy a kapcsolati és szexuális erőszak elkövetői számára megfelelő programok álljanak rendelkezésre, minimumszabályokat kell elfogadni és értékelni kell azokat (az egyezmény 16. cikke); többszereplős, koordinált intézkedésekből álló csomagot kell kidolgozni a nők elleni erőszak valamennyi formája tekintetében (az egyezmény 18. cikke); létre kell hozni egy segélyvonalat az erőszak különböző formáinak női áldozatai számára, növelni kell a kizárólag nők számára fenntartott menedékhelyek számát és kapacitását a nők elleni erőszak valamennyi formájának áldozatai számára, biztosítani kell a segítő szakszolgálatok rendelkezésre állását, és meg kell szüntetni azt a követelményt, hogy a női áldozatoknak be kell jelenteniük a bűncselekményt ahhoz, hogy menedékhez jussanak (az egyezmény 22. cikke); prioritásként kell kezelni a felügyelt kapcsolattartás végrehajtása során a női áldozatok és gyermekeik biztonságának és jogaik tiszteletben tartásának kérdését (az egyezmény 31. cikke); biztosítani kell, hogy a bűnüldöző szervek tagjai gyorsan és a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe véve reagáljanak a nők elleni erőszak minden esetére, beleértve azok digitális dimenzióját is; biztosítani kell az ügyek hatékony kivizsgálását (az egyezmény 49. és 50. cikke); valamint össze kell hangolni a sürgős eltávolítási határozatok rendszerét és a védelmi és távoltartási végzések rendszerét az egyezménnyel; biztosítani kell, hogy a védelmi határozatok hatályát és időtartamát eseti alapon határozzák meg, hogy a védelmi határozatok nyomon követését megerősítsék, és az ilyen határozatok megsértését visszatartó erejű szankciókkal sújtsák (az egyezmény 52. és 53. cikke). Mivel az említett ajánlások összhangban vannak a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területére vonatkozó uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.
- (15) Szerbia esetében az egyezmény Szerbia általi végrehajtására vonatkozó ajánlástervezetek többek között a következőket írják elő: harmonizálni kell a jogszabályokban a kapcsolati erőszak fogalommeghatározását az egyezménnyel összhangban, biztosítani kell a nemzeti stratégia hatékony végrehajtását és nyomon követését, valamint elegendő forrást kell elkülöníteni a nők elleni erőszak valamennyi formájával foglalkozó szakpolitikák és intézkedések koordinálásáért, végrehajtásáért, nyomon követéséért és független értékeléséért felelős illetékes szerv vagy szervek számára (az egyezmény 3. és 7. cikke); biztosítani kell a megfelelő és fenntartható pénzügyi forrásokat a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzését és leküzdését célzó jogszabályokhoz, szakpolitikákhoz és intézkedésekhez, és garantálni kell az áldozatoknak szakértői támogatást nyújtó nőszervezetek fenntartható finanszírozását (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell az összegyűjtött adatok releváns tényezők szerinti bontását és az adatgyűjtés harmonizálását (az egyezmény 11. cikke); biztosítani kell a rendszeres megelőző intézkedéseket a nemi sztereotípiák felszámolása érdekében, elő kell mozdítani a nők elleni erőszak valamennyi formájával – többek között a digitális dimenzióval – foglalkozó, a társadalom egészét célzó figyelemfelkeltő kampányokat (az egyezmény 12. cikke); biztosítani kell az

érintett szakemberek rendszeres alap- és továbbképzését (az egyezmény 15. cikke); ki kell terjeszteni a kapcsolati erőszak elkövetői programjait, és biztosítani kell a megfelelő forrásokat, valamint közös normákat kell elfogadni a közös normákat (az egyezmény 16. cikke); javítani kell az áldozatok pénzügyi támogatáshoz, lakhatáshoz és foglalkoztatáshoz való hozzáférését, valamint ingyenes igazságügyi szakértői vizsgálatokat kell biztosítani (az egyezmény 20. cikke); növelni kell a menedékhelyek számát annak érdekében, hogy biztonságos elhelyezést lehessen biztosítani valamennyi áldozat számára, beleértve az interszekcionális megkülönböztetéssel szembesülőket is (az egyezmény 22. cikke); országszerte biztosítani kell a nemi erőszak áldozatai számára fenntartott krízisközpontokat vagy szexuális erőszak esetén támogatást nyújtó áldozatsegítő központokat, függetlenül attól, hogy az áldozat hajlandó-e bejelenteni a bűncselekményt (az egyezmény 25. cikke); ösztönözni kell a nők elleni erőszak valamennyi formájának bejelentését, fokozni kell a bűnüldöző hatóságok tudatosságát a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő válaszok biztosítása érdekében, meg kell erősíteni a bizonyítékok gyűjtését, és intézkedéseket kell hozni a hatékony ügykezelés biztosítása érdekében (az egyezmény 49. és 50. cikke); képzést és iránymutatást kell biztosítani a rendőrök számára a kockázatértékelésekről, és be kell vonni az összes érintett intézményt az értékelésbe (az egyezmény 51. cikke); javítani kell a sürgősségi és kiterjesztett védelmi intézkedések nyomon követését és betartását, többek között elektronikus nyomon követés révén; biztosítani kell a folyamat következetességét, és szisztematikusan be kell vonni a gyermekeket mind a sürgősségi védelmi intézkedésekbe, mind a hosszú távú védelmi határozatokba (az egyezmény 52. és 52. cikke); valamint biztosítani kell valamennyi áldozatvédelmi intézkedés hatékony végrehajtását a nyomozások és a bírósági eljárások során, és meg kell védeni az áldozatokat a megfélemlítéstől, a megtorlástól és az újbóli áldozattá válástól fenntartva azon jogukat, hogy megfelelő tájékoztatást kapjanak a határozatok meghozatalakor, illetve az elkövetők szabadon bocsátásakor vagy szökésekor (az egyezmény 56. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területére vonatkozó uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (16) Lengyelország esetében az egyezmény Lengyelország általi végrehajtására vonatkozó következtetéstervezetek többek között a következőket írják elő: biztosítani kell, hogy az egyezmény rendelkezéseit megkülönböztetés nélkül hajtsák végre, és kezelni kell a megkülönböztetés azon többszörös formáit, amelyekkel az áldozatok bizonyos csoportjai szembesülnek a védelemhez és támogatáshoz való hozzáférés során (az egyezmény 4. cikke); ki kell dolgozni nemzeti szintű, átfogó és összehangolt szakpolitikákat a nőkkel szembeni erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére, meg kell erősíteni a hatóságok közötti intézményközi együttműködési mechanizmusokat annak biztosítása érdekében, hogy az áldozatok hozzáférjenek a támogatási és védelmi mechanizmusokhoz (az egyezmény 7. cikke); növelni kell a nők elleni erőszak valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére szolgáló pénzügyi forrásokat, finanszírozást kell biztosítani a nem kormányzati szervezetek számára, és biztosítani kell ezek részvételét valamennyi vonatkozó szakpolitika végrehajtásában és nyomon követésében (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell a szükséges emberi és pénzügyi erőforrásokat az isztambuli egyezmény koordináló szerve számára, és biztosítani kell a nőjogi szervezetek bevonását (az egyezmény 9. és 10. cikke); biztosítani kell a lebontott adatok gyűjtését, és harmonizálni kell a releváns szolgálatok közötti adatgyűjtést (az

egyezmény 11. cikke); biztosítani kell, hogy az egyezmény szerinti erőszak valamennyi formája esetén ki lehessen adni az azonnali távoltartási határozatokat, a távoltartási végzéseket és a védelmi határozatokat, valamint jogsértés esetén szankciókat lehessen biztosítani (az egyezmény 52. és 53. cikke); gyors hozzáférést kell biztosítani a menekültügyi eljárásokhoz a női menedékkérők számára, garantálni kell a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő eljárásokat és tiszteletben kell tartani a visszaküldés tilalmának elvét (az egyezmény 60. és 61. cikke). Mivel az említett következtetéstervezetek összhangban vannak a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés, a menekültügy és a visszaküldés tilalmának területére vonatkozó uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

- (17) Írországra nézve nem kötelező érvényű az (EU) 2023/1076 tanácsi határozat, ezért Írország nem vesz részt e határozat elfogadásában.
- (18) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye 67. cikke alapján létrehozott Részleges Felek Bizottságában annak 19. ülésén az Unió által képviselendő álláspont az, hogy nem emel kifogást a következő jogi aktusok elfogadása ellen:

1. Ajánlás az isztambuli egyezmény Egyesült Királyság általi végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)22prov dokumentumban);
2. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Andorra (megtalálható az IC-CP(2025)23prov dokumentumban);
3. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Belgium (megtalálható az IC-CP(2025)24revprov dokumentumban);
4. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Franciaország (megtalálható az IC-CP(2025)25prov dokumentumban);
5. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Olaszország (megtalálható az IC-CP(2025)26prov dokumentumban);
6. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Hollandia (megtalálható az IC-CP(2025)27prov dokumentumban);
7. Ajánlások – A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Portugália (megtalálható az IC-CP(2025)28prov dokumentumban);

8. Ajánlások –A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén az isztambuli egyezmény alapján – Szerbia (megtalálható az IC-CP(2025)29prov dokumentumban); valamint
9. Következtetések a Részes Felek Bizottsága által Lengyelország tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról (megtalálható az IC-CP(2025)30prov dokumentumban).

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*